No. 1842 Zaterdag 19 April 1919. 36ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

VERRIJZENIS.

„De Heer is waarlijk verrezen."

Daarom verheft zich de christelijke ziel uit de smart en rouwe, die haar gedurende de lijdensweek gevangen hielden, op den morgenstond van den heerlijken Paaschdag tot juichen en jubelende aanbidding van den verrezen Christus.

Daarom heeft de Kerk een goed en deugdelijk recht om op dezen dag te jubelen.

De zegekreet: „Alleluja" weerklinkt daarom in alle tempels der Christenheid en vindt zijn weerklank in de harten van millioenen Christenen, ja stemt zelfs de wereld, die gebroken heeft met het geloof in Christus, tot nadenken, tot opzien tot Hem, die was „het ware Licht, dat iederen mensch verlicht, die in deze wereld komt."

Doch niet tot iedereen dringt dat licht even snel en even diep door.

Wat drong dat geloof aan die wondervolle verrijzenis niet langzaam en met moeite door zelfs tot de Apostelen en de vrome vrouwen, die het graf bezochten.

„Toen echter de vrouwen in het graf keken, zagen zij, dat de steen afgewenteld was; deze was namelijk zeer groot. Toen liep Maria Magdalena naar Simon Petrus en den anderen leerling, dien Jezus liefhad en sprak tot hen: „Zij hebben den Heer uit het graf genomen en wij weten niet, waar zij Hem gelegd hebben."

En terwijl de andere vrouwen de verschijning der Engelen gehad hadden, die haar de Verrijzenis des Heeren mededeelden, kwamen Petrus en Johannes begeleid door Maria Magdalena. Johannes, als de jongere, was vooruit geloopen, kwam het eerst bij het graf, keek er in, maar ging er niet in.

„Toen kwam Petrus, die hem volgde, ging in het graf, zag de linnen doeken daar liggen en ook den zweetdoek, welke om Zijn hoofd geweest was, die echter niet bij de andere doeken lag, maar afgezonderd op eene plaats opgevouwen lag. Toen ging ook de leerling, die het eerst bij het graf gekomen was er in: *en hij zag en geloofde.*"

Petrus en Johannes gingen weer heen, maar Maria Madalena, door smart over het verlies van haar meester verteerd, bleef nog rondzwerven.

„Zij stond weenend buiten het graf. Toen zij nu weende en gebukt in het graf keek, zag zij twee engelen in witte kleederen zitten daar, waar het Lichaam van Jezus nedergelegd was geworden, een aan het hoofd en een ander aan de voeten. Dezen spraken tot haar: „Vrouw, waarom weent Gij." Zij sprak tot hen: „Omdat zij mijnen Heer weggenomen hebben en ik weet niet, waar zij Hem gelegd hebben."

Toen zij dit gezegd had, wendde zij zich om en zag Jezus staan, wist echter niet, dat het Jezus was. En Jezus sprak tot haar: „Vrouw waarom weent gij? Wien zoekt gij?"

Toen meende zij, dat het de tuinman was.

Als iemand onder een diepe smart gebukt gaat, denkt hij, dat iedereen zijne smart kent en daarmee vervuld is, als 't ware.

Zoo ook bij Maria Magdalena.

Zonder eenige inleiding over de oorzaak van hare smart, spreekt zij tot den gewaanden tuinman: „Heer wanneer Gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem gelegd hebt, opdat ik Hem halen kan."

„Jezus sprak tot haar: „Maria!"

Op dit eene woord herkent zij Jesus. En gaat er een schok door haar ziel. Zij vliegt op en onder den uitroep: „Rabboni," wil zij hem te gemoet snellen.

Maar Jesus weerhield haar en sprak tot haar: „Raak mij niet aan, want ik ben nog niet opgeklommen tot mijn Vader."

Alsof Hij wilde zeggen: Wij zijn nog op aarde, wij zijn nog niet in het Hemelsch Paradijs, waar gij, verheerlijkt, mij van aanschijn tot aanschijn zult aanschouwen in Mijne volle heerlijkheid en waar gij zult zijn in het ongestoord bezit van Mij.

***

„Zalig zijn de zuiveren van harte, want zij zullen God zien."

De waarheid dezer woorden wordt hier bevestigd.

Johannes, de leerling, dien Jesus liefhad om zijne onschuld en reinheid, *zag een enkel teeken en geloofde.*

Maria Magdalena, de Zondares, maar die door berouw en boetedoening de reinheid en onschuld des harten herkregen had, *geloofde en zag zelfs op een enkel woord.*

De reinheid des harten is de blijvende waarborg voor een krachtig, levend, en heerlijk bloeiend geloof.

Daarom ook kwijnt zoo menigmaal het geloof bij degenen, die de reinheid des levens verloren hebben, en gaat meestal geheel te niet, zoodra zij hun wellust zoeken in een zedeloos leven. Voor hen geen hoop meer op een verrijzenis, op een leven hiernamaals. Zij zullen God niet zien, omdat zij de zinnelijke lusten als hun grootste genot en voldoening, als hun God hebben beschouwd.

De rust in Europa's Oosthoek.

II.

Een andere vertegenwoordiger van 'n Balkanstaat is de grijze Venizelos, de Grieksche staatsman, de Kretenser, die sinds 1912 de politiek van zijn vaderland heeft geleid. De groote voorstander van het Hellenisme, die koning Constantijn deed tuimelen en aan de Entente zooveel waardevolle diensten heeft bewezen, is thans te Parijs om uitbetaling te vragen. De behandeling der door hem aanhangig gemaakte voorstellen is nog delicater, daar zijn verlangens in botsing komen met die eener grootmacht, Italië. Dit land verwierf door het bekende Londensche verdrag van 1915 de vrije hand in Albanië, den Dodekanesus en in Klein-Azië vooral de belangrijke stad Smyrna.

Griekenland nu vraagt reeds sinds 1912 Noord-Epirus, waar de Grieksche beschaving verschillende districten gewonnen heeft, die oorspronkelijk van Albaneeschen oorsprong waren. Doch steeds heeft het de tegenkanting van Italië ondervonden, dat in het bijzonder het oog liet vallen op de belangrijke, strategische positie Valona. Indertijd heeft hier de bekende prins Wilhelm von Wied de „Mbret", de rol van „Winterkoning" gespeeld. Na diens vertrek bezette Griekenland, op verzoek van Engeland, Noord-Epirus in naam der Entente om er de orde en rust te bewaren. Wil men Griekenland dit laten behouden, dan moet Italië zich met Valona tevreden stellen, wat een mager resultaat is, wanneer men op geheel Albanië had gerekend.

Venizelos vraagt ook om Cyprus. Dit eiland heeft ontegenzeggelijk een Grieksche bevolking. Engeland bezette het na het Congres van Berlijn om Rusland eventueel den weg naar Palestina over een verslagen Turkijë af te snijden. De Entente bood het in 1915 aan koning Constantijn aan, toen diens militaire hulp en deelneming aan den oorlog gevraagd werd. Volgens de letter van het Berlijnsch Congres moet Engeland Cyprus aan Turkijë, den vroegeren bezitter teruggeven, zoodra de Russen de districten Batoem en Kars in den Kaukasus hebben ontruimd, iets, wat reeds het vorig jaar is gebeurd.

De Dodekanesus-quaestie is eveneens niet van moeilijkheden ontbloot. Onder dezen naam verstaat men een groep van twaalf eilanden, ten Zuid-Westen van Klein-Azië gelegen, waarvan Rhodes het voornaamste is. Italië bezette ze vanaf den Italiaansch-Turkschen oorlog (1911-'12) De vrede van d'Ouchy-Lausanne (1912) beval de ontruiming dezer eilanden, doch op voorwaarden, die nooit zijn vervuld. Het bekende Londensche tractaat van April 1915 stond aan Italië de definitieve annexatie van den archipel toe. Venizelos beweert nu, dat deze overeenkomst voor Griekenland niet bindend is en dat de deelneming van zijn land aan den oorlog den geheelen internationalen toestand heeft gewijzigd. Ten slotte eischt hij het bezit van den Dodekanesus op in naam van het zelfbestemmingsrecht der volkeren volgens Wilson's programma.

Op denzelfden titel steunen de Grieksche opvorderingen in Tracië en Klein-Azië, zelfs op Constantinopel. De geheele omgeving van de Egeïsche Zee herinnert nog aan veel van de vroegere Grieksche grootheid. In Tracië wonen meer dan 700.000 Grieken, te Constantinopel 200.000. Het voornaamste element der bevolking aan de kustprovincies van Klein-Azië, vooral in het villajet Smyrna-Aïdin, bestaat uit Grieken; hier wonen er ongeveer 1.700.000. Is het dan te verwonderen, dat de groote staatsman Venizelos, die als zijn levensideaal de hereeniging aller Grieken heeft gedroomd, thans van de Conferentie de vervulling vraagt van het beginsel over zelfbestemming? De gronden, die Griekenland in dit opzicht kan aanvoeren, zijn zeker van deugdelijker gehalte dan die van Italië. Of echter alle eischen worden vervuld?

Verder bestaat er nog een conflict tusschen de Jugo-Slavonen en Italië, dat met den dag scherper vormen aanneemt. Oostenrijk, dat in 1908 door de „staatsgreep van von Aehrental" de annexatie van Bosnië en Herzegowina volvoerde, sloot Servië van de Middellandsche Zee af. Italië wilde steeds hetzelfde om meester te kunnen zijn over de Adriatische Zee. Door de bezetting van de kuststrook Dalmatië, ook beloofd in 1915, komen nu ook de vrijgevochten Jugo-Slavonen zonder uitweg naar zee. Wanneer men nu bedenkt, dat Dalmatië alléén 600.000 inwoners telt, bijna uitsluitend van Slavisch ras, dan kan men begrijpen, dat de daar wonende Jugo-Slavonen hun land met de beide havensteden Fiume en Zara niet in handen willen zien van Italië.

De Conferentie heeft aan de beslechting dezer geschillen de handen vol. Gedachtig aan het bekende gezegde: „De brand op den Balkan slaat op geheel Europa over," vereischt het veel politiek doorzicht en diplomatische tact om door een duurzamen vrede de rust in Europa's Oosthoek voorgoed te herstellen.

Koloniale Raad.

Ontwerp-verordening waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1920.

VOORLOOPIG VERSLAG.

Het Afdeelingsonderzoek heeft aanleiding gegeven tot de volgende beschouwingen en opmerkingen.

Algemeene Beschouwingen.

De Afdeelingen verklaarden te moeten opkomen tegen de wijze, waarop de kolonie tegenwoordig als het ware van uit het Moederland, en dat nog buiten de volksvertegenwoordiging om, bestuurd en beheerd wordt.

Groote sommen worden besteed aan aankoop van gebouwen op Curaçao, er is een Inspecteur voor draadlooze telegrafie aangesteld, verschillende andere uitgaven worden gedaan geheel buiten den Kolonialen Raad om Daarbij wordt al heel weinig waarde gehecht aan wat er zoowat in den Kolonialen Raad wordt besproken en beslist.

Dat de Regeering, zoolang de kolonie nog subsidie noodig heeft om hare begrooting sluitend te maken, niet alle uitgaafposten, door den kolonialen wetgever gevoteerd, blindelings moet overnemen, kan niet anders dan billijk geheeten worden. Maar dat de Regeering de begrooting steeds meer en meer bezwaart, daartegen behoort te worden geprotesteerd, althans indien men in het nadeelig saldo van den dienst een motief denkt te kunnen vinden tot belastingverhooging.

Naar de meening van een paar leden, die bovenstaand vertoog overigens konden onderschrijven, moet het echter niet insluiten eene veroordeeling van de handelwijze der Regeering, indien zij enkele posten, door den Raad afgestemd en waaromtrent in den boezem van den Raad geen eenstemmigheid bestond, weder op de begrooting brengt, doch dat zulks uitzondering moet blijven.

Men wenschte ook niet onbesproken te laten het gerucht, dat in de kolonie de ronde heeft gedaan, als zoude het in het voornemen der Regeering liggen om voortaan de hoofdambtenaarsbetrekkingen aan uit Nederland uitgezonden ambtenaren te vergeven. Zoo er eene gedragslijn is, die er op berekend is om eene onaangename verhouding te scheppen tusschen Nederlanders en kolonisten, dan is het zeker die van het consequent uitzenden van Nederlandsche hoofdambtenaren.

Niemand zal er voorzeker iets tegen te zeggen hebben, dat van tijd tot tijd de een of ander hoofdambtenaar uit Nederland eene nieuwe richting komt aangeven in den gang van zaken. Het belang van de kolonie kan niet anders dan daarmede gediend zijn. Maar als vaste regel moet een dergelijke gedragslijn bepaalt gewraakt worden.

Men wees in dit verband op het voorbeeld van de zusterkolonie Suriname en op de ontevredenheid, die daar over het Nederlandsch bestuur schijnt te heerschen, en hoopte, dat zulke verhoudingen als daar schijnen te bestaan, hier niet in het leven zullen worden geroepen door minder oordeelkundig beleid.

Verscheidene leden uitten tevens de vrees, dat voortaan geene jongelieden, die iets kunnen presteeren, in den dienst der kolonie zullen treden.

Ook de Afdeelingen waren van oordeel, dat de toekomst van Curaçao zich gunstig laat aanzien. Met het Bestuur koesteren zij het vertrouwen dat na het sluiten van den vrede handel en scheepvaart zullen herleven, de Curaçaosche Petroleum Maatschappij haar bedrijf zal uitbreiden, de uitvoer van phosphorzure kalk uit Sta. Barbara op groote schaal zal plaats hebben en Curaçao de verwachte voordeelen van de opening van het Panama-kanaal zal trekken.

Enkele leden konden echter de vrees niet onderdrukken, dat, na het intreden van den vrede, de importhandel groote verliezen zal lijden: de groote voorraad goederen die dan nog aanwezig zal zijn en tegen hoogen prijs is ingeslagen, moet dan met verlies van de hand worden gedaan.

De verdeeling der uitgaven in gewone en buitengewone kon geen algemeenen bijval verwerven. Wat is er in de uitgaven voor wegenverbetering en nieuwe werken (art. 28 *a* en *b*), zoo vroeg men, dat ze soortelijk van de gewone uitgaven onderscheidt?

Ter sprake kwam de toestand van het onderwijs op de Hendrikschool, die naar het oordeel van meerdere leden verre van bevredigend is. Men vertrouwde, dat het Bestuur voort zal gaan met het nemen van maatregelen om tot algeheele verbetering daarvan te geraken.

Verscheidene leden waren van oordeel, dat de weinige resultaten tot dusverre verkregen met het bevorderen van den landbouw op de Benedenwindsche eilanden, niet in verhouding staan tot de groote sommen gelds, die er jaarlijks aan besteed worden. Zij gaven in overweging het nemen van proeven op landbouwgebied op Curaçao, Aruba en Bonaire te staken en al de daarmede in verband staande posten van de begrooting af te voeren.

Men bracht ter sprake den vervoer van arbeiders naar het buitenland met zeilschepen.

Gevraagd werd of er wettelijke voorschriften bestaan, waaraan die schepen ten opzichte van de gezondheid en de veiligheid der vervoerd wordende personen moeten voldoen. Zoo niet, dan gaf men het Bestuur dringend in overweging dergelijke voorschriften in het leven te roepen.

Enkele leden bepleitten de wenschelijkheid om de vertrekkende arbeiders op eene of andere wijze de verplichting op te leggen voor hunne kinderen te blijven zorgen.

Eenige leden wenschten voorgeschreven te zien, dat de aannemers de verplichting op zich moeten nemen de kosten van terugkeer der arbeiders naar de kolonie te betalen.

Een lid stelde de vraag of aan het Bestuur bekend is, dat er werkgevers op Curaçao zijn, die aan hun werkvolk boeten opleggen en wenschte een bepaling in in het leven geroepen te zien om de werklieden tegen willekeur te b[illegible]

Men maa[illegible] de loods-onder[illegible] particuliere bij-betrekkingen bekleedt en dat hij een paar malen zonder verlof uit Curaçao afwezig is geweest.

Geklaagd werd over den stank, verspreid door de vuilnisponten, die open en onbeheerd tegenover de Columbusstraat en bij het erf van de familie Leyba gemeerd liggen en waarin dikwijls kinderen spelen en kippen aan het krabben zijn, waardoor een deel van het vuil weder op straat geraakt.

Artikelen.

Art. 1 a. Men was van oordeel, dat de verhouding tusschen de bezoldigingen van den kolonialen ontvanger en van een hoofdcommies niet goed is. Wordt ten ontvangerskantore een hoofdcommies met eenige jaren dienst als zoodanig werkzaam gesteld en is de ontvanger pas benoemd, dan verdient de chef minder dan zijn ondergeschikte, wat zeker geen gezonde toestand is.

Art. 7. Men uitte de vrees, dat de voorgenomen regeling van het bestuur der Bovenwindsche eilanden veel grootere uitgaven zal vorderen dan thans voor het besturen dier eilanden worden gedaan. Niet alleen dat de bezoldiging van den enkelen gezaghebber minstens gelijk aan die van twee gezaghebbers zal zijn en zijne vervangers op de verschillende eilanden moeten worden bezoldigd, ook aan reis- en teerkosten zal veel geld worden uitgegeven.

Art. 11 Eenige leden hadden bezwaar tegen dezen memorie-post. Zij gaven in overweging het bedrag uit te trekken, dat noodig is om in de thans bekende behoeften te voorzien en pas als de vergoeding, toe te kennen aan den Koninklijken West-Indischen Maildienst, en koopprijs of kosten van aanbouw van een tweeden schoener bekend zijn, bij suppletoire begrooting credieten aan te vragen.

Art. 31. Enkele leden verklaarden hunne stem niet te kunnen verleenen aan dezen post, hoewel overtuigd van de noodzakelijkheid van een opvoedingsgesticht voor verwaarloosde kinderen. Zij betoogden, dat de verzorging en opvoeding van zulke kinderen van Bestuurswege moeten geschieden en dat men zich het lot niet alleen van verwaarloosde jongens, maar voornamelijk van verwaarloosde meisjes moet aantrekken.

Zij gaven dan ook in overweging

van bestuurswege een opvoedingsgesticht voor verwaarloosde kinderen van beide seksen op te richten, waaraan te verbinden is een gesticht voor jeugdige misdadigers, waardoor de kosten van instandhouding zeer zullen worden gereduceerd.

Andere leden juichten den post toe.

Gevraagd werd wat voor jongens het Bestuur onder verwaarloosde kinderen rangschikt.

Art. 41. Een lid trok in twijfel het nut van den kommies gestationneerd op Buitenbosch. Hij gaf toe, dat in de baaien smokkelwaren worden gelond, maar betoogde, dat één kommies alleen onmogelijk op al de baaien in de benedendistricten toezicht kan houden.

Art. 42. Een lid bepleitte de noodzakelijkheid van een motorboot uitsluitend voor den toldienst.

Art. 62. Men vroeg naar den aard dezer voorschotten.

Art. 67. Men wees op het scheeve in de bezoldigingen van den Inspecteur van het Onderwijs en het hoofd der Hendrikschool. De Inspecteur heeft thans een inkomen van slechts f 4 500 terwijl dat van het van het hoofd f 5 675, bedraagt. Waar de werkkring van den Inspecteur steeds uitgebreider wordt door toename van het aantal scholen, van de leergangen voor herhalingsonderwijs, handelsonderwijs en zeevaartkunde en bij de in- en uitvoering van de nieuwe onderwijsverordening zijne werkzaamheden nog zullen vermeerderen, stelde men voor diens bezoldiging te bepalen op f 5 500, tot f 6 000.

Art. 69a, en 71a. Verzocht werd om overlegging van eene lijst der onderwijzers en onderwijzeressen met vermelding achter iederen naam van zijn rang, zijn dienstijd in zijn tegenwoordigen rang en van het inkomen, dat hij geniet.

Art. 71c. Gevraagd werd om een opgave der onderwijzers en onderwijzeressen, die toelagen wegens het bezitten van bijakten genieten, tevens vermeldende de hoegrootheid der toelage voor elke akte.

Art. 83. Enige leden gaven te kennen, dat, ofschoon zij bij dit artikel geene bemerking maakten, zulks niet insluit, dat zij bij de behandeling van de ontwerp-onderwijsverordening geen gebruik zullen maken van hun recht om hun oordeel uit te spreken over deze uitgaven.

Art. 90e. Gevraagd werd waarom op Curaçao geen meerder gebruik is gemaakt van den motorploeg.

Art. 95a. Met verwijzing naar hetgeen is gezegd bij de behandeling van de verordening, regelende den geneeskundigen dienst in de kolonie, verklaarden meerdere leden hun stem niet te zullen verleenen aan de uitgaven voor de bezoldiging van een geneeskundige voor het 3de district. Zij betoogden, dat de griep-epidemie in de laatste maanden van het afgeloopen jaar iets heel zeldzaams is; dat als men dien toestand als een motief wil aanvoeren om in het 3de district een geneeskundige aan te stellen, men, zich consequent blijvende, ook voor de stad meerdere geneesheeren moet aanvragen.

Art. 112. Een lid verwees naar hetgeen bij de behandeling van de begrooting voor het dienstjaar 1917 van de bestuurstafel is gezegd omtrent de zindelijkheid der straten en vroeg waaraan het toe te schrijven is, dat de arbeidsloonen voor het reinigen der straten enz. thans zooveel meer bedragen dan toen daarvoor op de begrooting was uitgetrokken.

Art. 117 en 118. De Afdeelingen waren van oordeel, dat de oprichting van een stadsapotheek, instede van tot bezuiniging te leiden, verzwaring der uitgaven ten gevolge zal hebben. Deze meening is gegrond op het volgende.

Men betwijfelde of voor het uitgetrokken bedrag van f 2 500, voor bezoldiging van den apotheker een liefhebber te vinden zal zijn, als men in aanmerking neemt de bezoldiging van den militairen apotheker, die slechts voor de bereiding van geneesmiddelen voor het personeel van de landmacht (volgens het koloniaal verslag van 1917 ten getale van 194 man) en de gezinnen der militaire f 3 600, 's jaars geniet en daarbij nog voor het verrichten van burgerlijken dienst f 480, 's jaar uit 's lands kas trekt.

De arbeid van den apotheker in de stadsapotheek zal bedeidend meer zijn dan die van zijn militairen collega: meer dan de helft van de bewoners van het stadsdistrict behoort tot de onvermogende klasse, die gratis van geneesmiddelen wordt voorzien.

Men vreesde dan ook, dat naast den apotheker een hulpapotheker werkzaam zal moeten worden gesteld, hetgeen natuurlijk gepaard gaat met vermeerdering van uitgaven. Hetgeen bespaard wordt op de levering van geneesmiddelen zal niet opwegen tegen de uitgaven voor bezoldiging van het personeel. Eerder zal de voorgestelde regeling meer kosten dan thans.

Aan de hand van het bovenstaande gaf men het Bestuur in overweging eene nadere kostenberekening te maken.

Art. 119a. Het viel op, dat bij dit artikel slechts f 2 000, wordt aangevraagd, terwijl de kosten van geneesmiddelen enz. voor de onvermogenden in het stadsdistrict, wier aantal, naar men zeker meende te weten, minder dan de helft van dat dezer lieden in de buitendistricten bedraagt, op f 2 500, worden geraamd.

Art. 129. Het viel eenige leden op, dat de bezoldiging van den directeur slechts f 4 000, tot f 5 000, bedraagt, terwijl de ingenieur, die onder hem staat, met f 6 000, is bezoldigd.

Verscheidene leden betreurden het uit de noot op dit artikel te bemerken, dat de tegenwoordige directeur der openbare werken binnen niet te langen tijd den kolonialen dienst zal verlaten. Waar hij getoond heeft voor zijne taak berekend te zijn, drukten zij de hoop uit, dat het Bestuur pogingen zal aanwenden om hem in dienst te behouden.

Art. 131 f. Men vroeg om aansluiting van den seinpost op Jack Evertsz aan het telefoonnet, hetgeen zeer ten gerieve van de reeders zal zijn als hunne schepen door tegenwind en stroom gedwongen in de baaien van de benedendistricten ten anker moeten gaan.

Bestond zulk eene aansluiting, dan zouden ook de gezagvoerders van stoombooten, die in de haven op bepaalde schoeners liggen te wachten, in de gelegenheid zijn tijdig te weten te komen welke de schoeners zijn, die geseind worden.

Art 133d. Gevraagd werd of, nu nieuwe barakken zijn gebouwd, het noodzakelijk is al de gebouwen van de quarantaine-inrichting aan de Caracas-baai in stand te blijven houden.

Art. 133e. Eenige leden gaven in overweging de noodige terreinen te onteigenen, waardoor wordt voorkomen, dat het Bestuur er te hooge prijzen voor zal moeten betalen.

Andere leden maanden aan voorzichtig te zijn onteigening toe te passen en verklaarden er de voorkeur aan te geven, dat men zal trachten de terreinen langs minnelijken weg te verkrijgen.

Enkele leden betoogden de noodzakelijkheid van den aanleg van een weg, loopende van de Oranjestraat over Monte-verde naar den weg tegenover den Araratweg, waardoor de Berg Altena, die overbelast is en gevaar oplevert voor voertuigen, zal worden ontlast.

Art. 134c. In verband met het crediet, aangevraagd bij onderdeel m van dit artikel, vroeg men hoe deze privaten zullen worden ingericht, dat zij zooveel meer kosten zullen dan die op St. Eustatius te bouwen.

Aldus vastgesteld op Curaçao 7 April 1919.

De Rapporteurs.

F. W. P. Winkel

S. M. L. Maduro.

Nederland.

Er is in de laatste maanden in België een sterke strooming voor annexatie ten koste van Nederland. Men wil bij de vredesconferentie in Parijs de revisie aanhangig maken van het tractaat van 1839 met het doel om Zeeuwsch-Vlaanderen en een deel van de Nederl. provincie Limburg bij België te voegen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken, de heer v. Karnebeek, heeft 18 Febr. in de Kamer hiermede in verband de volgende verklaring afgelegd:

„In antwoord op de vragen door het Lid der Kamer mr. Loeff gesteld, had ik op Vrijdag 14 dezer de eer in deze Kamer een mededeeling te doen nopens de houding der Regeering naar aanleiding van de dagbladberichten, waarin van eischen der Belgische Regeering o.a. ten aanzien van den linker Schelde-oever was gewag gemaakt.

Ik bracht daarbij in herinnering de van wege het Vredescongres aan de Regeering gedane toezegging dat neutrale landen zullen worden gehoord bij het onderzoek van aangelegenheden, die hun rechtstreeks aangaan en verklaarde verder dat de Regeering, op grond van vaststaande rechten en het beginsel van zelfbeschikking, tegenover eischen, die op gebiedsafstand van welken aard ook, gericht mochten zijn, beslist afwijzend zou moeten optreden, in verband waarmede de Regeering in afwachting van nadere gegevens zich hare houding tegenover de Belgische Regeering voorbehield.

Sedert is op Maandag 17 dezer een communiqué van het Belgische Ministerie van Buitenlandsche Zaken verschenen, waaruit blijkt dat de Belgische Regeering door middel van eene uiteenzetting op de conferentie te Parijs bij de vertegenwoordigers der vijf groote geallieerde en geassocieerde Mogendheden vraagstukken heeft aanhangig gemaakt, waarbij Nederlandsche belangen rechtstreeks zijn betrokken.

Naar het oordeel der Regeering stelt die officiëele bekendmaking haar tot plicht, aan de Belgische Regeering nadere inlichting te vragen nopens de mededeelingen, door haar te Parijs gedaan. In verband hiermede is aan het gezantschap te Brussel de opdracht gegeven een daartoe strekkenden stap bij de Belgische Regeering te doen.

Tevens zijn de Nederlandsche vertegenwoordigers in de hoofdsteden der betrokken vijf groote Mogendheden uitgenoodigd mijne verklaring van 14 dezer officiëel ter kennis te brengen van de Regeeringen dier Mogendheden."

De Minister van Buitenlandsche Zaken, jhr. mr. dr. van Karnebeek, heeft 27 Februari in de Tweede Kamer bij den aanvang der vergadering een nieuwe verklaring afgelegd:

„Zooals ik de eer had onlangs in deze vergadering kenbaar te maken, was aan het Gezantschap te Brussel opdracht gegeven aan de Belgische Regeering naar aanleiding van haar communiqué nadere inlichting te vragen nopens de mededeelingen door haar te Parijs gedaan.

In antwoord daarop werd van de Belgische Regeering een nota van 22 Februari ontvangen van den volgenden inhoud:

„In antwoord op het memorandum van 18 dezer heeft het Ministerie van Buitenlandsche Zaken de eer aan het Gezantschap der Nederlanden te doen weten, dat de Belgische delegatie ter Conferentie van Parijs bij de vertegenwoordigers der vijf groote geallieerde en geassocieerde mogendheden een voorstel heeft aanhangig gemaakt om onderhandelingen te openen strekkende tot herziening van zekere bepalingen der tractaten van 19 April 1839.

Zooals het communiqué, waarnaar het Gezantschap verwijst, aangaf, heeft de Belgische delegatie den wensch geuit dat Nederland aan die onderhandelingen zal deelnemen, als onderteekenaar van die traktaten.

„Indien het voorstel van België door de Conferentie wordt aangenomen, zal de Belgische delegatie in de gelegenheid zijn de Nederlandsche Regeering bekend te maken met de Belgische zienswijze in zake de vraagstukken, die in het bijzonder voor Nederland van belang zijn.

(Er wordt in de Kamer gelachen)

Naar aanleiding van dit antwoord zij het mij vergund te constateeren, dat de Belgische Regeering niet aan de uitnoodiging der Nederlandsche Regeering heeft voldaan en haar geen opening van zaken heeft wenschen te geven. Dit wordt door de Regeering betreurd met het oog op de waarde die zij hecht aan de handhaving van een goede verstandhouding, welke geacht mag worden in het belang van beide landen te zijn. Wanneer deze aangelegenheid door het standpunt der Belgische Regeering in een phase mocht komen die aan die verstandhouding minder bevorderlijk zou kunnen zijn, wijst de Regeering daarvoor alle aansprakelijkheid af. Zij heeft zonder op het verzoek om inlichting terug te willen komen in dezen zin de Belgische Regeering nader bericht.

Voor zooveel overigens in het antwoord de verantwoordelijkheid voor het streven der Belgische Regeering en voor den verderen loop van zaken wordt afgewenteld op de vertegenwoordigers der vijf groote mogendheden te Parijs, veroorloof ik mij in herinnering te brengen, dat het Nederlandsche standpunt ten aanzien van gebiedsafstand en aantasting van vaststaande rechten, zooals dat in mijn verklaring van 14 Februari werd geformuleerd, aan de Regeeringen dier Mogendheden den 18en dezer, overeenkomstig mijne mededeeling werd genotificeerd.

De Regeering stelt zich voor aan de Regeeringen der groote Mogendheden mededeeling te doen van de verklaring die ik heden de eer heb af te leggen.

„Het Vaderland" voegt hier aan toe:

De Belgische Regeering heeft door te Parijs wenschen of eischen kenbaar te maken die ons land nauw raken, immers voor hun vervulling tegemoetkoming en misschien offers van deze zijde noodig maken, zonder dat zij onze regeering voor het minst op de hoogte bracht van wat zij wenschte of eischte, tegenover ons land — om het zacht uit te drukken — een weinig heusche houding aangenomen. Zij had dat ten deele kunnen goed maken door aan het verzoek om inlichtingen van onze regeering te voldoen. Zij heeft dat niet gewild.

Volkomen terecht heeft minister van Karnebeek, voor het geval, dat daardoor de verstandhouding tusschen de twee landen minder goed mocht worden, de aansprakelijkheid voor onze regeering afgewezen. Het zou de schuld van de Belgische regeering zijn.

Met onze regeering betreurt zeker ons heele volk den loop, dien deze aangelegenheid dreigt te nemen. Want het ziet in, niet alleen, dat een goede verstandhouding in het belang van beide landen is, maar het moet zich gegriefd voelen, dat de Belgische regeering aldus verwijdering helpt brengen tusschen ons en het Belgische volk, welke zaak gedurende den oorlog hier te lande zoo diep gevoelde en hartelijk geuite sympathie heeft gevonden.

Maar men zal hier te lande het hoofd koel weten te houden en er zich wel voor voor wachten het geheele Belgische volk voor de houding van zijn regeering verantwoordelijk te stellen, hoezeer een aanmerkelijk deel van de Fransch-Belgische pers de laatste maanden tegen ons land is te keer gegaan. Wij zullen vooral niet vergeten, dat er uit Vlaamsche kringen een andere gezindheid te onzen opzichte is gebleken dan uit de houding van de Belgische regeering valt op te maken.

Gelukkig heeft deze onaangename kwestie die zich eerst zoo ernstig liet aanzien, later een gunstige wending genomen.

Volgens de telegrammen van de vorige maand dienaangaande door het *Boletin Comercial* reeds gepubliceerd, en nu door de Hollandsche nieuwsbladen bevestigd, heeft de commissie van onderzoek der Belgische aangelegenheden ter vredesconferentie te Parijs besloten de eischen van België tot anexatie van Nederlandsch grondgebied *niet te steunen* om rede het buiten haar rechtsbevoegdheid ligt over grondgebied van een neutralen staat te beschikken.

Laten wij hopen dat hiermede deze kwestie voor goed van de baan is.

De nieuwe Gouverneur van Curaçao.

Na zijn studie te Leiden voor den Indischen dienst beëindigd te hebben ging de heer Helfrich, de nieuwe gouverneur van Curaçao, in 1881 op 20-jarigen leeftijd naar Indië, waar hij alle rangen bij het Binnenlandsche Bestuur doorliep. Zijn sporen als bestuursambtenaar verdiende hij bijzonderlijk in Djambi, welk gewest, gelijk nog in 1919 is gebleken, een buitengewoon bestuursbeleid vereischt en de bijzondere zorg der Indische Regeering voortdurend behoeft.

In het „Koloniaal Tijdschrift" van 1916 schreef Tertius in zijn Djambi-commentaren, Hoofdstuk III, „De vestiging van ons gezag," het volgende:

De invloed van het Bestuur op den gang van zaken bij de militaire actie in Djambi bevorderde zeer een wenschelijk verloop daarvan en met name een geleidelijke pacificatie van het land. Voor den duur der actie belastte de resident van Palembang, waaronder Djambi toen nog ressorteerde, den hem ter beschikking gestelden controleur O. L. Helfrich, met de politieke leiding in Boven-Djambi. In December 1901 werd hem de betrekking opgedragen van waarnemend, later tijdelijk Assistent-Resident, politiek agent te Djambi, functie tot dusver door een controleur B.B. waargenomen. Deze zelfde ambtenaar, die de geheele onderwerping van het land medegemaakt en de invoering van ons rechtstreeksch gezag plaatselijk nagenoeg geheel geleid had, benoemde de Regeering in 1906 terecht daar tot hoofd van het Gewestelijk Bestuur, den eersten resident van Djambi, welke betrekking hij omstreeks twee jaar later nederlegde, het gewest in rust en pacificeerd aan zijn vervanger overdragend, gepacificeerd grootendeels ook te danken aan zijn beleid en verstandige maatregelen.

Dat de Regeering zijn verdiensten wist te waardeeren, toonde zij door hem bij keuze tot resident te bevorderen en hem het ridderkruis van den Nederlandschen Leeuw en het officierskruis van de Oranje-Nassau-orde te verleenen, terwijl volgens geruchten in 1916 ernstig overwogen moet zijn, hem met bijzondere opdracht naar Indië te zenden in verband met de jongste Djambi-onlusten.

Zijn bestuurstalent was ook in Hollandsche Regeeringskringen zoo bekend, dat hij in 1913 aangezocht werd voor het Inspecteurgeneraalschap in Armenië.

Gepensionneerd als resident van Benkoelen ging hij in Holland geenszins een „otium cum dignitate" genieten, doch zette hij zijn ethnografische en taal-studiën voort, op welk gebied hij menige belangrijke bijdrage leverde; lid van de Adatcommissie, archivaris van het Zuid-Sumatra-Instituut, bestuurslid van „Moederland en Koloniën" wist hij toch nog tijd te vinden om te ijveren voor de Missie en de Katholieke gemeenschap in onze koloniën. Mede hielp hij oprichten de Haagsche Afdeeling van de Indische Missievereeniging en de Vereeniging van Oost- en West-Indische Katholieken in Nederland, in welke Afdeeling en vereeniging hij bestuursfunkties bekleedt. Hij is dus de Missie genegen meer dan de doorsnee Katholiek, die zijn geldoffertje brengt en het verder daarbij laat; hij geeft daarenboven zijn daadwerkelijken steun, zooals hij reeds deed als controleur van Mauna ten behoeve van de Missie van Tondjong-Sakti.

Meenen wij de Katholieke Missie en het Katholieke Curaçao bijzonder te kunnen gelukwenschen met hun nieuwen Gouverneur, niet minder kunnen wij dat ook het overige deel der bevolking doen, daar hij als bestuursambtenaar steeds het algemeen belang wist te stellen boven het bijzonder en streng rechtvaardig, zoo voor zich zelf als voor anderen elk het zijne pleegt te geven.

De Tijd.

Vredesconferentie.

Wij hebben deze week een tegenvaller en een meevaller te boeken. Een tegenvaller, aangezien we vast hadden verhoopt, graag gemaakt door de mededeeling der telegrammen wekenlang, dat de „week vóór Paschen" ons zou inlichten over de volledige preliminairen; ofschoon de moeilijkheden, gerezen bij de laatste loodjes, een langer uitstel deden verwachten. En hier nu mogen wij van een meevaller spreken. Want gelijk blijkt uit enkele uitlatingen van de „4 Hooge Raadsleden," is er deze week juist veel afgewerkt, wordt er onverwachte spoed achter den arbeid gezet en is het voornaamste bereikt. Wilson zelf deelde aan een persman van de „Temps" mee: „Thans heb ik goede hoop; de grootste moeilijkheden zijn overwonnen en de lastigste quaesties opgelost; ik verwacht daarom een spoedige overeenkomst, die aan allen voldoening en bevrediging zal geven." En Clemenceau, die dit beaamde, zeide ervan, dat de resultaten met groote moeite waren verkregen.

Een berichtgever van de „New-York Times" te Parijs verklaart eenigszins de reden van dien spoed. Immers er moet een bepaalde oorzaak voor aanwezig zijn, dat na maanden en maanden beraadslagen zonder resultaat, de lastigste vraagstukken, waarover een algeheele verdeeldheid bestond, thans in een of twee dagen worden beslecht. De correspondent, die zijn licht ontstak bij een hooggeplaatst vredesonderhandelaar, deelt mede, dat president Wilson heeft aangedrongen op bezadigdheid en toegeven, daar anders de Conferentie op niets zou uitloopen. Hij zelf dreigde de Conferentie te verlaten en met Duitschland een afzonderlijken vrede te sluiten. De president, waarvan reeds enkele weken geleden gemeld was, dat hij met Paschen naar Amerika zou terugkeeren en die zijn schip, de „George Washington", reeds heeft ontboden, had zeker ook op rustige Paaschdagen na afgedanen arbeid gerekend. 11 April is de steamer uit New-York naar Brest vertrokken.

Dezelfde journalist vertelt dan voor rekening van zijn zegsman, dat Frankrijk vast besloten had, met het oog op zijn toekomstige veiligheid, geen concessies meer te doen. Zoo noodig zou het de gevolgen dragen van Wilson's terugtrekken. Lloyd George moet zich geheel van Wilson's politiek hebben losgemaakt. Verlaten de Amerikaansche gedelegeerden de Conferentie, dan zijn Frankrijk, Engeland en Italië verplicht de zaak geheel op te knappen.

Wat dit geven moet, kan niemand voorspellen, die geloof hecht aan Arthur Brisbane, den verslaggever van de „New York-American" in Italië. Uit Parijs, aldus deze correspondent, vangen wij berichten op, die ons in de suggestie brengen, als zou Fiume reeds zeker voor de Jugo-Slavonen bestemd zijn, hoewel Italië kan aantoonen, dat de dáár wonende volkeren bij Italië willen behooren. De toestand in Italië is kritiek. Door de ontevredenheid over het verloop der Conferentie, door de spannende onzekerheid, welke belooning het land voor zijn offers zal ontvangen, is het ook aan de grens van het Bolsjewikisme gebracht. Zonder Fiume beschouwt men den oorlog als verloren en acht men een nieuwen krijg tegen de Slaven noodzakelijk. En Benington van de „World" kabelt vanuit Rome aan zijn blad: De regeering alhier en de afgevaardigden te Parijs worden heftig bekritiseerd. Ie-

gens Frankrijk ontstaat er een gevoel van haat, ten opzichte van Engeland een onverschilligheid, jegens Wilson, wiens rechtvaardigheid men bewondert, een gevoel van dankbaarheid. Wanneer de president de eischen van Italië niet inwilligt, zal men dit dan ook niet aan onwelwillendheid wijten, doch aan onbekendheid met de bestaansvoorwaarden van het land aan de Adriatische Zee.

Frankrijk's drie maarschalken Foch, Petain en Joffre, zoo werd deze week gemeld, adviseerden hun land den linker Rijnoever te bezetten; later werd dit bericht door de „Temps" tegengesproken. Bedoeld werd misschien de bezetting voor 15 jaar door Amerikaansche, Fransche, Engelsche en Belgische troepen als waarborg voor de betaling door Duitschland. Dit is tenminste een ernstig plan, dat vastzit aan de bepaling over de betaaltermijnen gedurende 30 jaar.

De quæstie van het Saarbekken schijnt nu aldus vereffend te worden. De landstrook krijgt een autonome constitutie onder internationaal protectoraat, doch de mijnen worden Fransch eigendom met vrije exploitatie. Ook Syrië met de stad Damascus en de havenplaats Alexandretta (ten N. O. v. h. eiland Cyprus) komen onder Frankrijk's bescherming, terwijl Armenië aan Amerika zal worden toevertrouwd. Frankrijk kan tevreden zijn en Clemenceau trotsch op zijn succes, al „heeft het veel moeite gekost."

De ex-keizer zal Amerongen moeten verlaten en als een geknakt man moeten verschijnen voor een gerechtshof der geallieërden ergens in België. Aldus gaf een telegram op de beslissing weer van den raad van 4.

Japan's voorstel over de gelijkheid der rassen is aangenomen, doch het wordt niet ingelascht in het program van den Volkerenbond: Waarom niet? Ook vonden wij de bijzondere lofprijzing der Australische troepen door Maarschalk Foch zeer verdacht. De Canadeezen o.a. hebben zeker niet minder dapper gevochten aan den Yzer, bij Neuville en Souchez. Moet deze lof misschien dienen om hen goed te stemmen, als een soort compensatie, wanneer straks Japan wat ontvangt, waarop Australië had gerekend?

Als datum voor de toelating en het begin der besprekingen met de Duitsche afgevaardigden wordt genoemd 23 en 26 April. Volgens „l'Oeuvre" moeten de territoriale eischen zonder discussie worden aangenomen; worden deze geweigerd, dan is de wapenstilstand verbroken. Bij aanname echter mogen de [illegible] staatslieden van gedachten wisselen over de financieële voorwaarden voor al aangaande de sommen voor herstel. Een later bericht meldde, dat de vredesvoorwaarden aan de Duitsche gedelegeerden overhandigd zullen worden door den „Raad van 4" en dat een week tijds besteed zal worden aan onderlinge beraadslaging; daarna is onmiddellijke onderteekening niet noodig, doch mogen de Duitschers naar Berlijn vertrekken om advies.

Een telegram uit Parijs berichtte, dat men aldaar geloofde, dat de voorwaarden reeds aan Duitschland waren bekend gemaakt, waarop Scheidemann zou geantwoord hebben, dat de condities werden aangenomen.

Wanneer dit alles waar is, dan mogen wij spreken van een meevaller en begrijpen wij Wilson's optimisme, doch dan is onze nieuwsgierigheid ook ten hoogste opgewekt en gewagen wij van een tegenvaller, dat de „week vóór Paschen" het gordijn van 't vredestooneel nog niet heeft weggeschoven.

WAPENSTILSTAND.

Behalve het geheim diplomatiek tournooi, dat op den Quai d'Orsay, in het Fransche Ministerie van Buitenlandsche Zaken, en in Wilson's hotel wordt afgespeeld, houden de volkeren ook een publiek steekspel waar het geldt onverzettelijke eischen. Als zoodanig noemen wij vooreerst de weigering der Servische afgevaardigden om het vredestractaat te teekenen, zoo Fiume niet in Slavische handen komt en de rede, die de president der Nationale Vergadering van het nieuwe Slavische koninkrijk te Belgrado heeft gehouden.

„De Kroatische stad Fiume roept niet alleen", aldus de president, „doch smeekt ons haar zoo spoedig mogelijk in ons midden op te nemen, evenals geheel de streek om Görz. Al wonen daar veel Italianen, dat is nog geen reden om aan dit land te geven, evenmin als New-York aan Italië behoort, al wonen er misschien een half millioen onderdanen dier natie."

Maar Wilson beweert, dat de „grootste moeilijkheden zijn ondervangen en de voornaamste quaesties opgelost." Er moet dus een modus vivendi zijn gevonden ook ten opzichte van dit probleem tusschen de Slaven en Italië. Zou deze misschien hierin gelegen zijn, dat aan dit land, gelijk de „Liberté" wist te vermelden, ook 123 miljard schadeloosstelling worden toegewezen, dat Fiume internationaal wordt en de kleine Slavenstaten ook moeten toegeven? Deze belooning in geld is een idee van Lloyd George, die „onzen trouwen bondgenoot" aldus wil helpen en zelf aan het Engelsch Lagerhuis mededeelde, hun ideeën over „den laatsten cent" ijverig te zullen voorstaan. Waarschijnlijk zullen de Jugo-Slavonen ook wel water bij den wijn moeten doen en den buit met hun nabuur samendeelen.

Scheidemann heeft te Weimar verklaard, dat Duitschland gaarne toenadering tot Rusland zocht, mits het Bolsjewikisme werd afgelegd. Nadrukkelijk waarschuwde hij tegen stakingen, waardoor de voedselvoorziening in gevaar zou komen en het land door wanorde ten onder zou gaan. Ook werd nogmaals met klem gevraagd om opheffing der blokkade, vrijlating der krijgsgevangenen en ontruiming van het bezet gebied; tot bereiking van dit doel werd de hulp van den Paus en het Hof van Arbitrage ingeroepen. Of de blokkade nu reeds, althans gedeeltelijk, opgeheven wordt? Uit Mexico werd geseind, dat de geallieërden het grootste deel der restricties op den buitenlandschen handel van Duitschland hebben laten vallen, zoodat b. v. steenkool, hout, glas, suiker, machines en kleurstoffen mogen worden uitgevoerd; de Entente behoudt echter een voorkeurrecht van aankoop op twee derden. Deze overeenkomst zou te Brussel geteekend zijn door de beide wapenstilstandcommissies.

Tevens vernemen wij, dat de Polen door Duitschland heen zullen vervoerd worden naar hun land; dit was het plan ook van Erzberger.

De Bolsjewiki in Beieren gaan nog gerust hun gang en maken ook Saksen onveilig, waar de Minister van Oorlog werd vermoord, omdat hij geen onderhoud wilde toestaan aan enkele soldaten. Hun „Genossen" in Rusland hebben Odessa bezet en zijn daardoor aan de Zwarte Zee beland. Hoe lang zal hun rijk nog standhouden?

Berichten uit de Kolonie.

Begrooting van 1919.

[illegible] telegrafisch bericht ontvangen, dat de begrooting voor 1919 door de Tweede Kamer is aangenomen.

Prins Hendrik.

Heden viert Zijn Koninklijke Hoogheid Prins Hendrik der Nederlanden zijn 43sten verjaardag. Alleen door het uitsteken der vlaggen wordt dit jaar deze dag gevierd. Moge zijn leven nog lang gespaard blijven voor het Koninklijk gezin en tot heil des Vaderlands.

Gezaghebber van Bonaire.

Berichten uit Bonaire melden, dat de Heer J. A. P. THIELEN, bij zijn vertrek als Gezaghebber van dat eiland, buitengewone blijken van sympathie ten deel vielen, die ten duidelijkste bewezen, hoezeer deze bewindsman in die jaren dat hij aan het hoofd stond van Bonaire, de harten gewonnen had en hoe noode men hem van daar ziet heengaan.

Dr. Waterman.

Woensdagmorgen is Dr. Waterman, de Chef onzer Gezondheidsdienst, met de *Philadelphia* naar La Guayra vertrokken om van daar zijn reis verder naar Caracas voort te zetten. De volgende week wordt Dr. Waterman weer in onze kolonie terug verwacht. De reis staat in verband met dienstzaken.

Officieele berichten.

Aan den kommies eerste klasse alhier Arm. D. Pieters is om gewichtige redenen een maand verlof verleend.

De tijdelijke agent van politie G. Visschers is op zijn verzoek en de tijdelijke agent Th. Trilsbeek wegens wangedrag ontheven van hunne tijdelijke werkzaamstelling bij de politie.

Tot tijdelijke agenten tweede klasse van politie zijn benoemd de fuseliers H. H. Kroesen en E. Lablans.

Aan den Roomsch Katholiek Geestelijke van den 2den rang op Aruba A.G. Ellis is tot herstel van Gezondheid drie maanden verlof verleend, en de Roomsch Katholiek geestelijke H. J. M. Murk is aangewezen als vervanger van den heer Ellis.

Aan den hoofdagent van politie alhier P. Mackay is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

De gouvernements-geneeskundige alhier T. J. G. Gaerste is tijdelijk aangewezen als lid van de militaire keuringscommissie.

Aan den agent van politie tweede klasse op Bonaire W. H. Muller is tot verder herstel van gezondheid drie weken verlofsverlenging verleend.

Aan den 2e kommies derde klasse tevens loods en havenmeester te Kralendijk op Bonaire A. Nicolaas is veertien dagen verlof verleend en W. Raven is tijdelijk belast met de functiën van loods en havenmeester te Kralendijk.

De heer D. Molenkamp is na eervol ontslag uit den zeedienst te hebben gekregen, benoemd tot hoofd van den post voor draadlooze telegrafie op Curaçao.

Aan den Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst Dr. N. Waterman is om gewichtige reden drie weken verlof verleend, met vergunning zich naar Venezuela te begeven.

De waarn. Gouverneur heeft bepaald, dat op den verjaardag van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden op Zaterdag, den 19den dezer, bij zonsopgang de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland, en op de gouvernementsvaartuigen zullen worden geheschen, en met zonsondergang zullen worden neergehaald.

Scheepvaartberichten.

Reeds sinds 24 Januari hebben de ROTTERDAMSCHE LLOYD en de Stoomvaart Maatschappij NEDERLAND de vrachten naar Oost-Indië met 30% verlaagd. Wanneer zullen de Maatschappijen, die hun booten naar Curaçao zenden, ons met dergelijk bericht komen verblijden?

— Volgens een bericht alhier door het Agentschap ontvangen is de *Commewijne* den 5en April uit Amsterdam via Cardiff naar Paramaribo vertrokken, waar hij ongeveer den 29sten kan aankomen. Op zijn vroegst dus in het begin van Mei kan die boot hier arriveeren.

— De vrachtboot *Stella* is den 5 April uit Cardiff vertrokken en wordt den 2 Mei te Paramaribo verwacht, om verder zijn reis naar Curaçao voort te zetten.

Beide booten zullen van hier via Falmouth (Engeland) naar Amsterdam terugkeeren.

— De *Vesta*, een stoomboot van de Caribbean Steamship Co vertrok den 11 April van New York en kan den 21ste April hier verwacht worden op zijn doorreis naar Maracaibo.

— Binnenkort kan van dezelfde lijn hier een boot verwacht worden, die vracht naar Havre zal innemen, zoodat we weer directe verbinding krijgen met Frankrijk.

— De Spaansche boot *Legazpi* is den 11 April van Pto Rico vertrokken en wordt tegen den dertigsten dezer maand hier verwacht.

— Volgens een particulier telegram hier ontvangen, is de *Stuyvesant* Dinsdag 14 April in Amsterdam aangekomen.

Gouvernementsschoener.

De *Estelle* is van St. Eustatius met een lading katoen naar Barbados vertrokken, zoodat dezen keer de paket wel iets later hier zal aankomen.

Muziekuitvoering.

PROGRAMMA.

Zondagavond om 7.30 Overzijde.

1. Semper Fidelis March J P Sousa
2. La Dame Blanche Ouverture Boieldieu
3. El mar azul Valse 1e uitv. C Acosta
4. Fantaisie sur la fille de Mme Angot Ch Lecocq
5. Les amours d'un rossignol Polka pour piccolo E Damarè
6. Potpourri sur Le Chalet G Adam
7. Amor por amor Valse 1e uitv F Castellano
8. El cojo Polca 1e uitv. J P Boskaljon

Marktbericht van den Curaçaoschen Handelsbond.

Van 18 April 1919.

AARDNOTEN (Pindas) per K.G.	—
BEENDEREN per K.G.	„
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.07½
GEITENVELLEN per K.G.	„ 2.00
HUIDEN per K.G.	„ 0.80
ORANJESCHILLEN per K.G. 1st kw.	„ 0.50
id. per K.G. 2e kw.	„ 0.30
RICINUS-ZAAD per K.G.	„
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.45
WOL per K.G.	0.50
ZOUT per vat van 180 K.G.	f
STROOHOEDEN (hipijapa) .	„
Kwaliteit No. 1 .... per dosijn	8.50
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 8.62½
„ „ 2 „ „	„ 4.00
„ „ 3 „ „	„ 6.12
„ „ 3 „ „	„ 6.80
„ „ 4 „ „	„ 7
„ „ 5 „ „ OLA	„ 6,20
„ „ 6 „ „	„ 8
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„ 7.20
„ „ 9 „ „	„ 12.00
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„ 12
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ 1 van 25 c.M. of minder	3.00
STROOHOEDEN (latal)	f.
Kwaliteit X per dosijn	f
Kwaliteit X X per dosijn	f

Burgerlijke stand.

Opgaaf van het aantal geboorten, sterfgevallen en huwelijken, welke hebben plaats gehad gedurende de maand Maart. 1919.

	Geboorten. M. geel.	Vr. geel.	in echt	b. echt	Overleden M. g.	Vr. g.	Aangegeven Levenl. in echt	b. echt	H.
Stadsdistrict	17	20	17	20	9	9	1	1	5
2e. district	7	8	8	7	1	3	1	0	1
3e. district	[illegible]	[illegible]	7	11	2	3	0	2	2
4e. district	3	1	3	1	1	1	0	0	0
5e. district	8	2	4	6	1	2	0	0	5
Totaal	41	43	39	45	14	18	2	3	13

HAVEN-NIEUWS

VAN 12 MAART – 22 APRIL.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	Morris	12 Apr.	Maracaibo	12 Apr.	NewYork
Merida	A Johanson	12	La Guayra	12	Pto Cabello
Samson	Sulbaran	13	Maracaibo	13	Maracaibo
Willemstad	L Romero	13		13	
Merida	A Johanson	15	Pto Cabello	16	
Philadelphia	Goodman	15	New York	16	Pto Cabello
Antilian		16	Pto Cabello	16	Pto Colombia
Vulcanus	Breman	17	Paramaribo	18	Haiti
Juno	Draayer	19	New York	19	Venezuela
Merida	A Johanson	21	Maracaibo	21	La Guayra
Maracaibo	Johnson	20	La Guayra	20	Maracaibo
Philadelphia	Goodman	21	Pto Cabello	21	New York

Schoeners	Aankomst	van	Schoeners	Vertrek	naar
Virginia	12 April	Vela deCoro	*Josefa Leonora*	12 April	Maracaibo
Albertha	12	Vela deCoro	*Sociedad*	12	La Guayra
Graciosa	13	Pto Cabello	*Nilda*	13	Maracaibo
Gacela	13	Pto Padre	*Frieda*	13	
Clara	14	Guanta	*Albertha*	14	Martinique
Lelia	14	Bonaire	*Lelia*	14	Aruba
Carlota	14	Maracaibo	*Graciosa*	15	Maracaibo
Maria Leoncita	14	Aruba	*Clara Carmen*	17	Maracaibo
Rufina	15	Maracaibo	*Lelia*	17	Bonaire
Serena	16	Maracaibo	*Abeona*	17	Pto Colombia
Maracaibo	16	Maracaibo	*MariaLeoncita*	17	Aruba
Lelia	17	Aruba	*Rufina*	17	Aruba
Venetia	17	Pto Cabell	*Hirondelle*	18	Martinique
Abeona	17	Fuikbaai			

Onze Begrooting in de Tweede Kamer.

Memorie van Toelichting van den Minister.

§ 1. *Eindcijfer en stand der geldmiddelen.*

Vergeleken met die der loopende begrooting geven de eindcijfers der ontwerp–begrooting de volgende verschillen:

	1919.	1918.
uitgaven	f 1,887,736	f 1,493,261
inkomsten (met inbegrip van de heffing uit de buitengewone inkomsten belasting)	989,884	906,619
Nadeelig verschil	f 897,852	f 596,642

Het nadeelig verschil op de begrooting voor 1918 kwam in zijn geheel in aanmerking om te worden gedekt uit een Rijksbijdrage, aangezien op die begrooting, overeenkomstig de tot dusver voor Curaçao gevolgde praktijk, geen uitgaven werden aangewezen voor dekking door leening. Daartoe zou overigens slechts één enkele post in aanmerking kunnen worden gebracht, namelijk die voor de bestrijding der kosten van verdere verbetering van de haven van Willemstad, welke echter pro memorie werd uitgetrokken.

Met het oog op de uitgaven voor deze en andere rechtstreeks productieve doeleinden zal het intusschen wenschelijk zijn, in den vervolge ook voor Curaçao de gebruikelijke onderscheiding in gewone en buitengewone uitgaven en ontvangsten in te voeren.

Zooals bij de memorie van toelichting betreffende de ontwerpbegrooting van Suriname is medegedeeld, wenscht de ondergeteekende, in overeenstemming met hetgeen ook ten aanzien van Nederlandsch–Indië pleegt te geschieden, voor dekking door leening in aanmerking te brengen alle posten, die als kapitaalsuitgaven zijn te beschouwen en als zoodanig buitengewone kunnen worden genoemd, met uitzondering van de posten, waartegenover op dezelfde begrooting reeds een ontvangpost tot gelijk bedrag is gebracht en die derhalve niet tot verhooging van het cijfer van het tekort leiden.

Deze ontwerp–begrooting bevat echter geen post, welke onder de laatste omschrijving valt. De daarin voorkomende posten dier uitgaven, die wél uit de leening kunnen worden bekostigd, zijn die, genoemd onder de artikelen:

13. Kosten in verband met de aanschaffing van een schoener ter verbetering van de gemeenschap tusschen de eilanden der kolonie f 75,000

132. Voortzetting van de verbetering van de haven van Curaçao, f 100,000.

136. Kosten van onderzoek naar de mogelijkheid om Willemstad van een drinkwaterleiding te voorzien, f 20,000.

f 195,000.

Of de post onder artikel 134 voor bekostiging uit leening in aanmerking zal komen, staat in zooverre nog niet vast, dat, zooals uit de toelichting bij dien post blijkt, nog geen keuze gedaan is ten aanzien van het werk, dat in de eerste plaats ter hand behoort te worden genomen. De ondergeteekende heeft echter gemeend het betrokken krediet toch onder de voormelde omschrijving te mogen brengen, wijl voorzieningen als daarbij bedoeld zich in den regel voor dekking op de aangegeven wijze leenen.

Ook zal het onder artikel 136 opgenomen krediet, met uitzondering van het daarin begrepen gedeelte voor aankoop van een terrein voor watervang, alleen dan door leening kunnen worden gedekt, wanneer de uitkomst van het onderzoek van dien aard is, dat tot den aanleg van de waterwerken kan worden overgegaan.

Het voormeld totaal-bedrag van f 195,000 aftrekkende van het geraamde tekort van f 897,852, komt men tot een bedrag van f 702,852 als voorloopig aan te nemen cijfer voor de bijdrage uit 's Rijks schatkist.

Uit den aard der zaak zal voorts, zoolang niet tot consolidatie van de uit de buitengewone uitgaven ontstane leeningschuld wordt overgegaan, bij de raming der rente van kasvoorschotten (art. 65 van het ontwerp voor 1919) rekening moet worden gehouden met hetgeen uit dien hoofde door 's Rijks schatkist wordt voorgeschoten.

De ramingen der uitgaven voor 1919 en 1918 toonen voor elke afdeeling afzonderlijk de volgende verschillen aan.

	Meer.	Minder.
Iste Afd. Algemeen en gewestelijk bestuur.	f 93,501,	
IIde Afd. Rechts–en Politiewezen.	f 15,367,	
IIIde Afd. Schutterij.		f 9,
IVde Afd. Geldelijk beheer.	f 7.664,	
Vde Afd. Eeredienst, onderwijs en armenzorg.	f 38,246,	
VIde Afd. Landbouw.		f 733,
VIIde Afd. Openbare Gezondsheidsdienst.	f 36,165,	
VIIIste Afd. Openbare werken.	f 172,669,	
IXde Afd. Pensioenen, wachtgel den enz.	f 31,605,	
	f 395.217,	f 742,
	742,	
Meer.	f 394,475,	

Afdeeling.	Artikelen. Ontwerp 1919	Ontwerp 1918	ONDERWERP.	Meer.	Minder.
I	1	1	Personeel secretarie en algemeene dienst.	f 5616	
	11	–	Kosten van uitlevering, uitzetting, enz.	500	—
	12	10	Kosten van personen– en goederenvervoer.	12000	—
	13	—	Kosten van aanschaffing van een schoener.	75000	—
II	18	16	Leden van de rechterlijke macht (Curaçao).	845	
	20	18	Als voren (Curaçao en de andere eilanden)	614	—
	21	19	Verdere kosten van de hervorming der rechtspraak.	—	f 4000
	22	—	Reis– en teerkosten van een omgaand rechter en griffier.	1300	—
	23	20	Personeel gevangenis, enz. (Curaçao.	954	—
	24	21	Kostgeld, enz. van gevangenen.	2627	—
	34	—	Uitgaven voor verwaarloosde kinderen.	2000	—
	35	—	Kosten van rechtsgedingen en vervolgingen.	2000	—
	36	—	Kosten onderzoek bekwaamheid bestuurders motorrijtuigen.	600	—
IV	—	35	Tegemoetkoming verplaatsingkosten pachters van landsgronden.	—	5000
	42	36	Uitgaven voor het boschwezen.	540	—
	44	38	Ambtenaren bij den werkelijken dienst der belastingen.	1502	—
	45	39	Uitgaven voor den dienst der belastingen	—	900
	51	45	Bedrijfs- en onderhoudskosten post draadlooze telegrafie.	1000	—
	52	45*bis*	Kosten inrichting post draadlooze telegrafie op een der Bovenwindsche eilanden.	7500	—
	53	—	Reis- en teerkosten personeel draadlooze telegrafie.	1500	—
	64	55	Bijdrage aan de groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond.	—	750
	65	56	Rente wegens uit 's Rijks schatkist ontvangen voorschotten.	2000	—
V	67	58	Bezoldigingen, enz. voorgangers godsdienstige gemeenten.	2464	—
	69	—	Bijdrage R. K. gemeente te Oranjestad (Aruba) voor den bouw van een kerk.	1000	—
	70	60	Bezoldigingen, enz. van den inspecteur voor het onderwijs, enz.	700	—
	72	60	Bezoldigingen, enz. onderwijzers lager onderwijs.		1096
	74	60	Als voren meer uitgebreid lager onderwijs.	12979	—
	76	62	Bijzonder onderwijs.	4210	—
	77	61*bis*	Kosten van vervoer en studie van jongelieden, die buiten de kolonie eene opleiding ontvangen.	8000	—
	78	61*bis*	Kosten van de normaallessen.	5430	—
	81	61	Kosten van het handelsonderwijs.	3490	—
	87	65	Kosten van beheer, enz. van een huis op Scharloo (Curaçao), waarvan de opbrengst voor de armen bestemd is (tegenover dezen post staat een ontvangpost van gelijk bedrag).	1200	—
VI	91	68	Uitgaven in het belang van landbouw en veeteelt.	—	900
VII	95	71	Bezoldigingen, enz. directeur openbare gezondheidsdienst. enz.	15267	—
	96	—	Reis- en teerkosten gezondheidscommissie, enz.	1000	—
	98	—	Gouvernements-geneeskundige voor den quarantainedienst voor bijzondere diensten.	1000	—
	99	73	Kosten quarantaine-dienst op Curaçao.	1125	—
	107	80	Personeel behandeling lijders besmettelijke geslachtsziekten.	—	1150
	108	81	Kosten als voren.	6552	—
	109	82	Personeel laboratorium openbare gezondheidsdienst.	675	—
	111	—	Kosten van ontsmettingen.	500	—
	113	96	Reinigingsdienst.	—	2535
	118	84	Verschillende uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst.	1350	—
	124	91	Bijdrage aan de Vereeniging „Het Groene Kruis".	500	—
	125	—	Bijdrage aan de „Curaçaosche Vereeniging ter bestrijding en voorkoming van geslachtsziekten."	5000	—
VIII	130	95	Gewoon onderhoud, enz. van de landsgebouwen, enz.	3175	—
	131	97	Buitengewoon onderhoud als voren.	12175	—
	—	97	Verbetering wegenstelsel op de Bovenwindsche eilanden.	—	3000
	132	98	Nieuwe werken.	—	4545
	133	99	Baggerwerken.	6800	—
	134	98*bis*	Voortzetting verbetering van de haven van Curaçao.	100000	—
	135	100	Waterverschaffing.	1800	—
	136	100*bis*	Onderzoek naar de mogelijkheid om Willemstad van een drinkwaterleiding te voorzien.	20000	—
	138	102	Benoodigdheden straat– en kustverlichting.	1395	—
	139	—	Aanschaffing, enz. van kustlichttoestellen op Aruba en Bonaire.	24000	—
	143	107	Vergoeding buitengewone diensten roeiers loodsdienst.	940	—
	144	107*bis*	Kosten van inrichting van een weerkundigen dienst.	5000	—
	145	107*ter*	Kosten van bedrijf van voormelden dienst.	2500	—
IX	146	108	Pensioenen van burgerlijke landsdienaren.	—	2478
	147	109	Pensioenen van weduwen van burgerlijke landsdienaren	2268	—
	150	57*bis*	Duurtebijslagen, bezoldigingen enz.	32000	—

De voornaamste bij deze verschillende betrokken posten worden door bovenstaande lijst weergegeven:

Zie de lijst aan het hoofd dezer bladzijde:

Voor een juiste beoordeeling van den omvang en de beteekenis van het geraamd nadeelig verschil voor 1919 op zich zelf, moet in de eerste plaats rekening worden gehouden met den nadeeligen invloed, dien ook de kolonie van de tijdsomstandigheden ondervindt en die zich, zooals vanzelf spreekt, ook heeft doen gelden bij het berekenen van de ramingscijfers der onderhavige begrooting. Als gevolg van die omstandigheden becijfert de Gouverneur eene lagere opbrengst der middelen in het komende jaar van ongeveer f 100,000, waarbij nog moet worden gevoegd het bedrag van f 35,000, waarmede de ondergeteekende de raming der middelen wegens dezelfde omstandigheden heeft verminderd. Houdt men voorts in dit verband ook rekening met den bij artikel 150 uitgetrokken post van f 38.000 voor duurtebijslagen, dan mag worden verondersteld, dat deze begrooting reeds uithoofde van een en ander, dus ook zonder de zeer verhoogde prijzen van aan te schaffen benoodigdheden in aanmerking te nemen, de gevolgen der crisisomstandigheden tot een bedrag van ongeveer f 173,000 ondervindt.

Anderzijds moge de ondergeteekende er de aandacht op vestigen, dat een aantal posten van deze begrooting betrekking hebben op uitgaven, die slechts voor eens dan wel gedurende slechts enkele jaren de begrooting zullen bezwaren. Hij heeft hier het oog o.a. op de ramingen, voorkomende onder de artikelen 52, 92, 131 en 132 (deze beide laatsten elk voor een deel) 134, 136, 138, 139 en 144, te zamen eene som van ruim f 355,000 uitmakend. Daaronder bevinden zich verscheidene, welke reeds op vorige begrootingen voorkwamen, maar waarvan tengevolge van omstandigheden geen gebruik is gemaakt, (o.a. die, genoemd onder 1o—3o van de hieronder volgende toelichting bij artikel 132 en die onder artikel 139.)

De ondergeteekende meent uit een en ander de gevolgtrekking te mogen maken, dat het tekort voor 1919 ongeveer f 528,000 lager had kunnen worden geraamd, indien de bovenbedoelde omstandigheden zich niet hadden doen gelden en indien er geen belangrijke sommen voor bijzondere voorzieningen werden verelscht. Met den Gouverneur meent de ondergeteekende overigens te mogen vertrouwen, dat het buiten deze factoren nog overblijvend nadeelig verschil tusschen de uitgaven en ontvangsten der kolonie door gestadigen groei van de opbrengst der middelen geleidelijk zal verdwijnen. Dat vertrouwen berust op de verwachting van meerdere ontwikkeling der kolonie als gevolg van een snelle ontplooiing van het bedrijf der Curaçaosche Petroleum–Maatschappij en van eene beduidende toeneming van de stoomscheepvaart, welke tengevolge van bekende omstandigheden thans nog in hooge mate belemmering ondervindt.

Voor het jaar 1919 is het tekort niet minder dan f 311 210 hooger geraamd dan dat voor 1918, maar daarbij mag niet over het hoofd worden gezien, dat de begrooting voor laatstgenoemd jaar eenige memorieposten bevat, ten laste waarvan eene gezamenlijke uitgaaf van f 225000 werd tegemoet gezien, terwijl bij het onderhavige ontwerp memorie posten vermeden zijn. Dit in aanmerking genomen, bedraagt het verschil tusschen de ramingen der uitgaven en ontvangsten voor 1919 derhalve slechts f 86,210 meer dan het voor 1918 berekende.

In verband met dat verschil kan worden gewezen op den post van f 75 000 (artikel 13) voor de aanschaffing van een schoener ter verbetering van de gemeenschap tusschen de eilanden der kolonie, ter verkrijging waarvan bij de loopende begrooting een memoriepost is uitgetrokken, welke niet begrepen is in de berekening van het hoogerbedoeld bedrag van f 225 000.

Evenals de memorie van toelichting van den Gouverneur van Suriname bij diens begrootingsontwerp en met dezelfde bedoeling bevat ook de memorie van toelichting van den Gouverneur van Curaçao bij zijn ontwerp voor de onderhavige begrooting eene uiteenzetting van de uitgaven en inkomsten, welke, naar de meening van den Landvoogd, in de groep „gewone dienst" dan wel in de groep „buitengewone dienst" behooren te worden gerangschikt.

Op gelijke gronden als in zijne memorie van toelichting bij het Surinaamsche begrootingsontwerp aangegeven, heeft de ondergeteekende gemeend zich ook ten aanzien van de Curaçaosche begrooting te moeten onthouden van het navolgen van deze wijze van berekening.

De ondergeteekende heeft hiervoren reeds de redenen aangegeven, waaraan het vrij aanzienlijk nadeelig verschil tusschen de geraamde uitgaven en inkomsten der kolonie is toe te schrijven.

Blijkt daaaruit, dat een groot deel der uitgetrokken kredieten de ontwikkeling van de thans in een tijdperk van overgang tot gunstiger economische toestanden verkeerende kolonie op het oog hebben, zoo moge de ondergeteekende overigens verklaren, dat bij de samenstelling ook van deze begrooting er naar gestreefd, is de eischen van een gepaste zuinigheid nauwlettend in oog het te houden.

Wordt vervolgd.

Bekendmaking.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ter Spaar- en Beleenbank van den 1sten September 1917 t|m den 28sten Februari 1918, onder No. **3491 T** t|m No. **3184 U,** zal plaats hebben op Donderdag 24 April a.s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 20 April 1919.

De Voorzitter,

6 C. S. GORSIRA.

ALGEMEEN NEDERL. VERBOND

Groep Nederlandsche Antillen.

Algemeene vergadering voor de leden ter verkiezing van een nieuw bestuur op Dinsdag den 29en April 1919 des n.m. om 8 uur in de raadzaal van den Kolonialen Raad.

In de apotheek van den Heer Chumaceiro in de Heerenstraat zal dagelijks van en met den 16en April tot en met den 29en April a s. tusschen 8 uur v.m. en 2 uur n.m. een gesloten bus geplaatst worden, waarin de leden hun stembrief kunnen doen. Tevens kunnen tusschen die datums de stembriefjes in gesloten enveloppe den secretaris worden toegezonden.

De aandacht wordt er op gevestigd, dat stembriefjes, die na 2 uur n.m. op de 29en April 1919 worden ingediend, niet meer geldig zijn.

Leden die hun stembriefjes niet hebben ontvangen, kunnen zich tot ondergeteekende wenden.

De Secretaris,

H. L. Bierman.

2—3